

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

במ' תנן חתם הקפות. עי'
פוטות דף כג ע"א חס'
דיה גמר ולע: תוס' ד"ה
לרבות וכו' ושתי לחו. עי'
זדה דף לב ע"א חס' ד"ה
שמי:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] נב"י אפי' נמא נמי
הויא שומר. נ"ב מ"י פ"א
תה"ל חכ"ל הטומאות ת"ל
י"א וע"ש נב"מ ודו"ק:

מוסף דע"י

[illegible]

יין ועל כרחק משום שומר דהא יד
מר ולא מנטרף דאין שומר על גבי
רק: אמר ליה אביי. שומן למה
טומא טומא אובלין בהדי צפר הא

וְיָשׁוּב עִמָּנוּ לֹא וְשׁוּמָן תִּחְלִי לֹא אוֹכֵל
 לֶחֶם עֲלֵימָא הוּא: מַלְכַּ דְּקָרִישׁ. לְחֵם
 וְיִזְלָה מִן הַבֶּזֶר שְׁקוּרִין גִּלְרִי"ח:
 דְּרַשְׁעָא בְּנֵי יִרְקָ. מַשְׁקָה הַיּוֹזָא מִן
 יִרְקָ. לִי'א יִרְדָּא שְׂהִי מַטְבִּילִין מַחֲלָלִין
 מִן מַטְרָפִין לְכַוּסְכֻּם. וְאִשְׁרֵי דְלֹא
 שְׂחָשׁ כִּיּוֹן דְּבִהְדִּי אוֹכֵל מִיַּחֲבָר אוֹכֵל
 אִשָּׁא: וְמַשְׂחָה הַסָּס. טַעְמָה דְּיוֹרִי' לֹא
 שְׂחָשׁ אוֹכֵלָא הוּא דִּלִּי נָמִי לֹא אוֹכֵלָא
 דְּלִמְיִחְתָּא דַּעְמִיָּה מַחֲבִיב דֵּהָ לֹא
 עֲוֵנָה חֲמִיב (קִירָקָם כ) חוּה לֹא
 טַעְמָנָה אֵלֶּה הִכָּא אוֹכֵל וְמַשְׁקָה אִין
 מַטְרָפִין דֵּהָ לֹא שׁוּ שְׂעִירִיָּהוּ.
 ע"פ דְּחֵסֶם נָמִי מִנָּן (יּוֹמָא ד' עג):
 לֹא וְשִׁמָּה אִין מַטְרָפִין הִי"מ אֵלֶּה
 וְשִׁמָּה דִּקֹּס לֹא לִרְכֵּן דְלֹא מִיִּתְחַבֵּר
 עֲמִיתָה בְּחִי אֵלֶּה יָרֵשׁ ע"פ יִרְקָ קִיס
 אִין לִרְכֵּן דְּלִמְיִחְתָּא: קִיסָא.
 פּוֹנֵדְרִיָּל'א דֶּק שְׂבָכָר שְׂוֹלָל
 מִקְרִידָא שְׁקוּרִין פּוֹנֵדְרִיָּל'א:
 בְּנָפִין נִפְשִׁיָּהוּ וְלֹא אֵלֶּה לֵּהוּ
 נָשִׁי: הַקָּסָא. הַקְרִישׁוּ עַל יוֹבֵב
 אִין: הַקְרִישׁוּ אֵם שְׂפּוֹסָא. מִדְּמַחֲבִיב
 (ו) וּנְכַחְתָּ הַנֶּפֶשׁ נֶפֶשׁ מַשְׂמַע
 דְּכָר הַמִּיִּצֵּב דַּעְמוּ שֶׁל אִשָּׁם
 וְפִילִי שׁוֹמֵה כְּמוֹ (בְּרַשָּׁת' כג) אִשָּׁה
 נִפְשָׁתָא שְׂהִיא לִשְׁוֹן מִתּוֹה וּקְרִית
 שֶׁהַנֶּפֶשׁ הַזֶּהָה מִמֶּנּוּ: הַמַּחֲסוּ.
 יִתְחַבֵּר לְעוֹף טְהוֹר בְּחֹר שְׁקוּרִין
 מִיִּדְרִיָּא וּגְמֻמָּה מִמֶּנּוּ גְבִידִים אֲבִית
 בְּלִיעָה: הַמַּחֲסוּ בְּחִסָּה. וּגְמֻמָּה
 הוּא וְטַעְמָה מִפְרָשׁ לִקְמָן: וְכֹל יוֹנֶסֶת
 הוּא מַחֲלָל בְּכֹל וְגו'. בְּנֵי בְּנֵלֶה עוֹף
 הוּא חֲמִיב (וּקְרָא ח): מַשְׁלָחַן גְּבוּז
 וְהִיתְחַבֵּר מַשּׁוּם גְּבוּז הוּא אֵלֶּה
 בְּנֵי הַדִּיּוֹט לֹא אֲשַׁכְּחָן דְּהוֹמָר:
 בְּשִׂרָאִים חֲמִיב וְהִ"א
 יוֹזָא קָא דְרִישׁ: לִיגְמָר. מַחֲלָל
 וְנִזְלָה דְּמִיחֻי שְׁלֵחַם בְּחִסָּה:
 שְׂרָאִים

וַיֵּאמֶר נָמִי גְבִי חֲמִץ כְּהִ"צ (י"ח)
וַיֵּאמֶר אֵין אָדָם יִצְאָה בָּהּ יָד חֹבֵב
הַ יָד חֹבֵבְתוֹ בַּפֶּסֶח לֶחֶם עֹנֵשׁ
פֶּסֶח חֲמִץ הוּא עֹנֵשׁ כִּרְתָּ אֲכִילָה
רַבּוֹת אֶת הַשּׁוֹתָה וְתִנָּא נָמִי
חֲמָה סָהוֹר וְהִינָּן בָּהּ אֲכִילָה
רַבּוֹת אֶת הַשּׁוֹתָה אֵי הָכִי בְּכִי
חֲמָנָא חֲלָב חֲמִץ לֹא אֶתִי מִינֵיהּ
וְיִנֵּיהּ שְׁכָן עֹנֵשׁ כִּרְתָּ וְאִי כֹתֵב
כִּלְלוֹ וְנִבְלָה לֹא אֶתִי מִינֵיהּ
וְאִי אֶתִי מִינֵיהּ שְׁכָן מִמָּמָא חֲלָב
וְלִכְתּוֹב רַחֲמָנָא כִּנְבְּלָה וְתִי
רַחֲמָנָא בְּחֲמִץ וְתִי מִהֲנָךְ מִי
לִכְתּוֹב רַחֲמָנָא בְּחֲלָב וְתִי כִּי
חֲלָב שְׁהוֹתָר מִכִּלְלוֹ וּמִאִי נִיחָה
לִיקַת עוֹף לִגְבוֹר וְאֵל חֲלָב וְ
עוֹף לִכְהֵינִס עוֹלָם וְאֵל חֲלָב וְ
כִּבוֹה קָא זְכוּ וְהוּא דִּתְנִי (י"ט)
חֲמָנָא הוּא אֲמִינָא דִּין לֵבָא כִּי

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קב.

הוא עצמו יצא שומא איבין. הוּמ מִי לְמִימֵר יוֹמָא שׁוּמָא
בְּלִיל א"י שׁוּמָא בְּלִיל לֹא מִטְמָא דְּלִיכָא מִלֵּי יוֹנָא דְּמִטְמָא
שׁוּמָא אֲכֻלִּין וְלֹא מִטְמָא שׁוּמָא בְּלִיל דְּכַתְּנִי (גְּמָרָא דְּפ' ק"ח: הַשּׁוֹמֵט
בְּהֵמָה לְעוֹבֵד כּוֹבְדִים וּמַפְרֵסָתָם כו'):

הקפפה חרס ואבל. הקפפו צמחה מיירי כדפרשינן בהקומץ רבנא (מנחות דף כא.) אבל צאור לא דדס שצטלו אינו עובר עליו:

לרבות השותה. וא"ת ולמה לי קרא הא שמה היא

בכלל אלה (סדרה) צ"ג דשנעט
 (דף כג.) מדרשיו ואלה לפי וגי'
 מעשר דגן מירוש וקרי מירוש
 אלה וי"ל דהסם כמילי דמיה כגון
 יין ושמן וזהם כמילי דקרי אלה
 דממחי להו * ושמי להו: לחם עוגי
 אפר חמא. הוה מילי למימר נמי
 אלה כתיב דים: אלה אם חפץ
 הוא ענוש ברית הא אביה כתיב בית.
 וע"ז דהוה אורח בהנהגה חפץ לו
 אלה כרת אלה: להו: אלה אלה
 אתי מנייה שכן אלה היתה לו שעת
 הבורש. וא"ת חלז נמי הוה לו שעת
 הכוסר כשהיה נמעי אמו דלפילו כרי
 ויחזק דלמחר (ועל דף עה.) חלז חלז
 מכן מ' י"ל דחדשי גרמי בכן מ' מודה
 לו לומר דחמץ כמו עשה אלה היתה
 לו שעת הכוסר ושוב לא נשתנה אבל
 חלז אחר שיהא לאויר העולם לא
 היתה לו שעת הכוסר ליהמר:
 חלב אלה אתי מנייה שאלו חותר
 במלכא. ההסם הכרי שמואל

מורדו'ן לר' יוסי דלג חיש להא פירכא
בפסחים (דף כג.) וחשיב חלב לא הותר
מכללו דקמרח ורבי יוסי הגלילי און
בבבמה קאמרין בבבמה מיהא לא
אשמה' וליהא למפריך נמי מה למחן
שכן אסור בהנאה דהא לר' יוסי הגלילי
חמץ מותר בהנאה כדאמר התם וי"ל
דלרבי יוסי (הגלילי) ודאי חמץ נפש
לדרשה אחרימי: **בזה** אהנך שני א"א
היתה אהה שעת הבושר. נבבנה לא
שיא עמה משה לא היה לה שעת
הבושר א"כ מחיים היה בה ליסור אבר
מן הדי ואפילו למד' ט(נא) לאיברים
עומדת היתה בה ליסור שאינה נצומה: **ו**
ישבן שומאין בבשרו. מיהא דככל
מקום מוזכר כעדה וכו' וכו'
נקט משהו וכן פסקה השומא והמעלה
(ומהם דף ק: ק:) פריך וכן מבבל למי לי
ט' חמץ משרץ עאלון מזה לבבא
כו' חמץ שכן מטמא ככל שאור ומיהא גבא
הכי התם גראה דלא גרסין ליה דלא
אקטריך להוירי משהו גבי חלב דהא
חלב לא מטמא כלל וסופרים שצבו
מאוס דבחר הכי קאמר ווי משרצים
מאוסים מה לא שרצים משרצים
ליסורין בבשרו פירוש משום שבה
וכתבו כמו כן גבי טמאים:
והא דרגן הטמאים כו'. דמניא
גרסין דליה טמא:
לכתוב

ממך מהני צריכי דאי לא כתב
נף הכא נמי עד דאיכא כוית
ולכתוב

אמתניתין העור והרוטב והקיפה וכו' מצטרפין
לממא טומאת אוכלין אמר ריש לקיש לא
שנו אלא עצם דהוי שומר אבל נימא לא
הויא שומר ור' יוחנן אמר א' אפילו נימא נמי
הויא שומר א"ל ר"ל לר' יוחנן ומי איכא שומר
על גבי שומר חלחולי מחלחל מתקוף לה רב
אחא אלא מעתה תפילין היכי כתבינן ^אהא
בעינן כתיבה תמה וליכא אישתמוסיה
דאמרי במערבא כל נקב שהדיו עובר עליו
אינו נקב איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש עור
שיש עליו כוית בשר הנוגד בצייץ היוצא
ממנו ובשערה שכנגדו טמא מאי לאו משום
שומר לא משום יד נימא אחת למאי חזיא
כדאמר רבי אילעא במלאי שבין המלאין
ה"ב בנימא שבין הנימין והיכא איתמר דרבי
אילעא אהא דתנן המלאי שבששבלין מטמאין
ומיטמאין ואין מצטרפין מלאי למאי חזיא אמר
רבי אילעא במלאי שבין המלאין: והרוטב:
מאי רוטב אמר רבא שומנא א"ל אביי הוא
עצמו יטמא טומאת אוכלין אלא א"י ^אחל
דקריש מאי איריא קריש כי אי קריש נמי
דקריש ריש לקיש ^אציר שעל גבי ירק מצטרף
לככותבת ביום הכפורים התם משום יתובי
דעתא הוא בכל דהו מיתבא דעתיה הכא
משום איצטרופי הוא אי קריש מצטרף אי לא
קריש לא מצטרף: והקיפה: מאי ^אקיפה אמר
^ארבה פרימא א"ל אביי הוא עצמו יטמא
טומאת אוכלין אלא אמר רב פפא ^אתבלין
^אתנן התם ^אהקפה את הדם ואכלו או
שהמחה את החלב וגמעו חייב בשלמא
הקפה את הדם ואכלו כיון דאקפיה אחשוכי
אחשביה אלא המחה את החלב וגמעו
אכילה כתיבא ביה והא לאו אכילה היא
אמר ר"ל אמר קרא ינפש לרבות את השותה

וְהוּא וְגַמְעוּ יָאֵם חֲמִץ הוּא עֲנוּשׁ כֵּרֶת יָאֵם מִצָּה
בְּפֶסַח בְּשִׁלְמָא אִם מִצָּה הִיא אֵין אֲדָם יוֹצֵא
אֲמֹר רַחֲמָנָא וְהָיִי לֹא לֶחֶם עֻנִי הוּא אֵלָא
תִּיבָא בִּיה אֲמֹר רִישׁ לְקִישׁ אֲמֹר קִרָּא נִפְשָׁא
יִנְבֹלַת עֻנָּף מְהוּר כְּה"ג ^אהַמְחַתְּהוּ בְּאוֹר מִמָּא
כְּתִיב בִּיה אֲמֹר רִישׁ לְקִישׁ אֲמֹר קִרָּא נִפְשָׁא
נָמִי בְּחַמָּה אִסְרוּהִי מִסְרֹחַ דְּרִישׁ יָאֵם כְּתִיב
שֶׁכֶן לֹא הִיְתָה לוֹ שְׁעַת הַבּוֹשֵׁר נִבְלָה לֹא חֵלֵב
חֲמִצָּא חֲמִץ חֵלֵב לֹא אֲתִי מִיְנִיה שֶׁכֶן לֹא הוֹתֵר
שֶׁכֶן עֲנוּשׁ כֵּרֶת וְאִי כְּתִיב רַחֲמָנָא בְּנִבְלָה הֵנָּה
אֲמֹר מְחַדָּא לֹא אֲתִיָּא תִּיתִי חֵדָא מִתְרִי הִי תִּיתִי
מִהֵנָּה מַה לְהֵנָּה שֶׁכֶן עֲנוּשׁ כֵּרֶת לֹא לְכָתוּב
לְהֵנָּה שֶׁכֶן לֹא הִיְתָה לָהּ שְׁעַת הַבּוֹשֵׁר לֹא
לְהֵנָּה מַה לְהֵנָּה שֶׁכֶן לֹא הוֹתֵר מִכֻּלָּן תֹּאמְרוּ
אֵילִימָא חֵלֵב בְּהִמָּה לִנְבוּלָה נָמִי אֲשִׁתְּרָאִי
הִי לְהִדְיוּט נִבְלָה נָמִי אֲשִׁתְּרָאִי מִלִּיקָה דְּחִטָּא
לְהִדְיוּט וְדֹקָא קְשִׁיָּא לֹךְ ^בכֵּתִיבִים כְּתִיבִים מִשְׁלֹחַן
יָאֵם לְאִסּוּר צִיּוֹן וְרוֹמְבִין וְקִיפֵּה שְׁלֹחַן לְמַה לֹּא
תִּדְרוּן לְהִיּוֹת כְּנֻדָּן מַה תִּתֵּם עַד דְּלִיכָא כֹּזִית

עין משפט
גד מצות

בב א מיי מ"ב מהל'
שכינת עשור ה"ל ז
מנה לחיו קט טושים א"ח
סי חרני ספוף ב:
כד ב מיי פ"א מהל'
מנה ה"ל א ופיידי
מחלטות מחלטות אקדיות
הכלה ט' מנה לחיו טו
כד ב מיי פ"ו מהל' מנה
ומנה ח"א ו טושים
א"ח סי מנא ספוף ד:
כד ב מיי פ"ג מהל' שחר
אבות הטומאות הכלה

תורה אור השלם

1. כי כל אכל חלב מן
הברקה אשר יסריב
ממנה אשה ליה ונברתה
הנפש האכלת מעמיה:
ויקרא ו כה

2. לא תאכל עליו חמץ
שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי
בחפזו יצאה מארץ
מצרים למען תזכר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך:

דברים טו ז
3. שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון
תשביתו שאר מנחתכם
כי כל אכל המזן ונכרתה
הנפש ההוא מישראל
מיום הראשון עד יום
השביעי: שמות יב טו
4. וכל נפש אשר תאכל
נבלה וטרפה בארץ
ובגר וכסם בנגיד ורחץ
כמים וטמא עד יום הערב
ותרי: ויקרא יז טו

לעזי רש"י

גלוי"א, ליחה,
פונדרייל"א, שמריס,
משקע,
פונדרי"א, להמיס.

שיטה מקובצת

ב אלא חלא דקריש
 מאי איריא: **ג** אמר אבי
 ריבא: לוח: **ד** לוח: עוני אמר
 רבא: ודאני כיון דפרתיה
 לאו לוח הוא אלא אם
 חמ: **ה** לוח: ציר משם
 שהיו משטילין: **ו** קריש
 פירא: דל של בשו:
 ה: הקפה הקריש צי
 חור: **ז** וכל הנפש
 תאכל ובלה נפש: **ח** אן
 בבחמה קאמרין: בבחמה
 מיהא לא אישרת: אמאי
 איצטריך קרא בתכלית וליכא
 למפרך נמי לא חמין כו'
 דהא לוי יסי בגלילי מותר
 בבחמה ורשא האי נפש
 אהא אצטריך: